

Wincenty Edmund PAWLACZYK

Urodził się 29 IX 1939 r. w Piotrkowie Trybunalskim.

Zmarł 15 września 2021 r. w Kaliszu.

Pochowany w dniu 20 września 2021 r. na cmentarzu Tyniec w Kaliszu.

Syn Wincentego i Wandy z d. Kaczmarek, wyznania rzymsko - katolickiego, działacz PTTK. Rodzina Pawlaczyków mieszkała w Nowych Skalmierzycach, skąd matka Wincentego uciekła przed najeźdźcą niemieckim do Piotrkowa Trybunalskiego. Ojciec - prawnik, żołnierz 25 Kaliskiej Dywizji Piechoty, był wtedy w niemieckiej niewoli, z której szczęśliwie powrócił do rodziny. Po powrocie ojca z niewoli rodzina przeprowadziła się w 1942 r. z Nowych Skalmierzyc do Kalisza. Z tym też miastem wiąże się całe Jego dalsze życie. W latach 1946-1957 pobierał w Kaliszu naukę w zakresie szkoły podstawowej i średniej (Szkoła Podstawowa nr 3 im. Juliusza Słowackiego i I Liceum Ogólnokształcące im. Adama Asnyka). Następnie (1957-1962) studiował prawo na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskując dyplom i tytuł magistra prawa.

W czerwcu 1962 r. zawarł związek małżeński z Haliną Moroz, absolwentką geografii UAM, w którym urodziło się dwoje dzieci: córka Jolenta i syn Paweł. Oboje żyją dziś we własnych rodzinach i cieszą się swymi dziećmi a Dziadkowie radowali się szóstką wnuków. Wincenty Edmund Pawlaczyk doczekał się trójki prawnuków.

Dzieci poszły w zawodowe ślady Mamy - są nauczycielami kaliskich liceów ogólnokształcących ale także i Ojca – są dziś aktywnymi społecznikami.

W kwietniu 1962 r. podjął pierwszą pracę zawodową w charakterze referenta prawnego Przedsiębiorstwa Handlu Częściami do Sprzętu Rolniczego w Szczypiornie k. Kalisza (*obecnie w granicach Kalisza*). W następnych latach, pracując zawodowo, odbył jednocześnie pozaetatową aplikację sądową, zakończoną w 1966 r. złożeniem egzaminu sędziowskiego. Wtedy też uzyskał wpis na listę radców prawnych w Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Poznaniu i rozpoczął pracę w tym charakterze, wykonując obsługę prawną uspołecznionych podmiotów gospodarczych i banków. Spośród wielu obsługiwanych jednostek, najbardziej żył się z dwoma, w których pracował też najdłużej a były to: Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Kaliszu (1964-1974) i Powszechna Kasa Oszczędności BP Oddział I w Kaliszu (1971-1976 i 1978-2002).

W roku 1976 zmienił na dwa lata charakter swej pracy zawodowej, podejmując praktykę adwokacką w Zespole Adwokackim Nr 3 w Kaliszu i obowiązki kierownika tego zespołu.

W 1978 r. wrócił do praktyki radcy prawnego. Szczególnym zaś okresem zatrudnienia były lata 2002-2007, gdyż był wtedy wiceprezydentem Miasta Kalisza. Następnie / w lutym 2007 r./ przeszedł na emeryturę.

W życiu dorosłym - obok rodziny, nauki i pracy zawodowej - ważną rolę odgrywało zaangażowanie społeczne. Było ono wielokierunkowe i zawsze miało na celu czynienie rzeczy pożytecznych dla innych. W tej działalności miejsce szczególne zajmowały struktury działalności harcerskiej i turystyczno-krajoznawczej. Z harcerstwem związał się na studiach w Poznaniu, gdzie działał w uniwersyteckiej Instruktorskiej Drużynie Akademickiej „Płomień” ZHP, która dała mu solidne podstawy prawdziwego (dawnego) harcerstwa. Dzięki tej „szkole”, mógł przez kilkadziesiąt następnych lat służyć na różnych funkcjach społecznych działwie i młodzieży harcerskiej. Najpierw, tj. od 1960 r. - w Związku Harcerstwa Polskiego (w tym od 1980 r. w Kręgach Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego, a od roku 1982 w Ruchu Harcerskim Rzeczypospolitej) zaś w latach 1989 - 2000 w Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Między innymi pełnił funkcje: drużynowego, szczerpowego, kierownika referatu starszoharcerskiego Komendy Hufca ZHP Kalisz - Miasto, komendanta Hufca Harcerzy i przewodniczącego Obwodu Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej w Kaliszu oraz członka władz okręgowych i centralnych ZHR. Służbę instruktorską zakończył w stopniu harcmistrza.

Z działalnością społeczną w turystyce i krajoznawstwie, związał się w 1962 r. (obok uprawiania tych dyscyplin w harcerstwie) z Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym, zakładając koło PTTK przy Przedsiębiorstwie Handlu Częściami do Sprzętu Rolniczego w Szczypiornie, którego był też pierwszym prezesem. W Oddziale Miejskim PTTK w Kaliszu przez szereg lat pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Młodzieżowej, inicjując powstawanie szkolnych kół krajoznawczo-turystycznych, organizując wiele rajdów i wycieczek młodzieżowych – z „kultowym” i do dziś organizowanym od 1966 r. *Młodzieżowym Rajdem im. Marii Dąbrowskiej* na czele.

W latach 70-tych organizował - przy współudziale Kuratorium Oświaty - kursy kierowników wycieczek szkolnych, którymi objęto w pierwszej kolejności opiekunów szkolnych kół krajoznawczo-turystycznych kaliskiego Oddziału PTTK. W latach 1972-1974 prowadził sprawy programowe tegoż Oddziału, pełniąc funkcję jego wiceprezesa. Był też wybierany prezesem Oddziału Miejskiego PTTK (1978 r., 1980 r. i 1985 r.) prowadząc go w pełnym zakresie działalności programowej i gospodarczej (BORT).

W latach 1989-2006, zawiesił aktywną działalność w PTTK, powodowany zaangażowaniem politycznym oraz troską o czytelność zasad.

Od roku 2007 wznowił działalność w Zarządzie Kaliskiego Oddziału PTTK im., jako jego członek, na prośbę ówczesnego Zarządu Oddziału.

W latach 2009-2013 był wiceprezesem Zarządu Kaliskiego Oddziału PTTK im. Stanisława Graewego.

W kadrze PTTK zdobył uprawnienia: Przewodnika Turystyki Pieszej i Instruktora Krajoznawstwa Regionu.

Za działalność w PTTK został wyróżniony między innymi: Złotą Odznaką „Zasłużony w pracy PTTK wśród młodzieży”, Srebrnym i Złotym Honorowym Odznaczeniem WKKFiT „Za zasługi w rozwoju Kultury Fizycznej i Turystyki Województwa Kaliskiego”. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w roku 1989, zaangażował się w działalność polityczną w Partii Chrześcijańskich Demokratów, a od roku 1995 w Ruchu Odbudowy Polski, w którym przez szereg lat pełnił funkcje przywódcze na szczeblu miejskim, okręgowym i centralnym - z funkcją zastępcy przewodniczącego ROP włącznie. Jednocześnie przez cztery pierwsze kadencje wybierany był do Rady Miejskiej Kalisza, w której przewodził klubom radnych prawicy chrześcijańskiej. Przewodniczył też Komisji Rewizyjnej i Komisji Rodziny Rady Miejskiej.

Przez wiele lat był również Przewodniczącym Miejskiego Komitetu Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz Przewodniczącym Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Kaliszu.

W 2010 roku za swoją działalność został uhonorowany przez Radę Miejską Kalisza tytułem i odznaką: **Zasłużony dla Miasta Kalisza.**

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !

Opracował/zebrał- M. Przyjazny
na podstawie

Wielkopolskiego Słownika Biograficznego Krajoznawców i Działaczy Turystycznych, Poznań 2007
oraz wiadomości własnych i pozyskanych od Rodziny.